

De Gevolmachtigde Rijksminister is niet louter een spreekbuis van de Landsregering

Zijn staatsrechtelijke positie wordt alleen geregeld in het Rijksstatuut

Naar aanleiding van hetgeen de voorzitter van de Tweede Kamer, dr. Kortenhorst, ter gelegenheid van het eerste optreden der gevolmachtigde ministers van de Antillen en Suriname in genoemd college aan het adres van deze overzeese bewindslieden opmerkte, wijdt het r.k. dagblad „De Maasbode“ een uitvoerig artikel aan de staatsrechtelijke positie der gevolmachtigde ministers. Het blad meent, dat de heer Kortenhorst in zijn rede problemen heeft aangeraakt, welke beantwoording geenszins tot zijn competentie als Kamervoorzitter behoort, en dat de inhoud van het betoog van de Kamervoorzitter geenszins de algehele mening van de Kamer vertolkt.

In dit verband haalt het blad een uitspraak van de heer Kortenhorst in „De Volkskrant“, die op enkele in dit verband belangrijke vragen een geheel ander oordeel blijkt te hebben dan de heer Kortenhorst.

„De moeilijkheid“, aldus „De Maasbode“, „bij beschouwingen omtrent de rechtspositie van de gevolmachtigde Ministers ligt in de omstandigheid, dat zij aan de ene kant deel uitmaken van de Raad van Ministers van het Koninkrijk, en dat zij aan de andere kant handelen „namens“ hun landsregering, welke hen benoemen, en ontslaan. Doordat zij lid zijn, van de Raad van Ministers van het Koninkrijk, vallen zij onder hetgeen de Grondwet zegt omtrent ministers, tenzij voor zover het Statuut een andere voorziening geeft. Zou het Rijksstatuut nu duidelijk zijn op dit punt dat zou een meningsverschil als dat tussen de heren Romme en Kortenhorst natuurlijk niet zo licht voorkomen. Men kan het evenwel in geheel deze materie gemakkelijk over een ding eens zijn: het statuut is in deze materie alles behalve duidelijk.

Spreekbuis

De Gevolmachtigde Minister kan men zien als de spreekbuis van de Landsregering. Hij is dan een soort diplomaat, die in beginsel niets kan zeggen of doen dan op last van zijn mandant, de landsregering. Het overleg in de ministerraad en het hiermee verbonden interne appel bij onenigheid zijn dan in wezen overleg tussen het Nederlandse kabinet aan de ene kant en de landsregeringen overzee, sprekende bij monde van hun Gevolmachtigde Minister aan de andere kant. Bij dit overleg zijn dan de Nederlandse Ministers vrij, dat wil zeggen aan generlei instructie of last gebonden; hun partner in het overleg, de Gevolmachtigde Minister, is daarentegen aan handen en voeten gebonden; hij zou in deze visie steeds instructie moeten vragen aan zijn landsregering; zijn vrijheid zou slechts zover gaan, als zijn instructie toelaat.

En zou hij al persoonlijk tot bepaalde concessies bereid zijn of overtuigd worden door de andere (Neder-

NEDERLANDSE AMBASADEUR IN VENEZUELA, Z.E. J. C. VAN BEUSEKOM, VOERDE BESPREKINGEN OP ARUBA

ORANJESTAD: Gistermiddag kwam op Aruba aan de Nederlandse ambassadeur in Venezuela, Z.E. J. C. van Beusekom, nadat hij enkele dagen in Curacao had doorgebracht. Z.E. Van Beusekom voerde gistermiddag met enkele bestuursleden, te weten de heren J. H. M. A. Meijer, J. M. Bonn en A. Arends, van de Vereniging van Handelaren en in gezelschap van het hoofd van het Departement van Sociale en Economische Zaken, de heer N. E. Henriquez Jr., in Trocadero besprekingen over enkele onderwerpen, waarmede en de ambassadeur en de handelaren op ons eiland te maken hebben.

In de loop van hedenmiddag zal de heer Van Beusekom weer van Aruba vertrekken, nadat hij nog met verschillende andere instanties op het eiland een onderhoud gehad heeft.

Tijdens zijn verblijf alhier logeerde hij in het Strand Hotel.

plaats. De rechtspositie van deze Ministers is in deze visie uitputtend geregeld in het Statuut, zodat de Grondwet er niet aan te pas komt.

Bevoegdheid

Men kan evenwel ook een geheel andere theorie huldigen omtrent deze Gevolmachtigde Ministers. Zij hebben dan in de Raad van Ministers van het Koninkrijk een vrijheid, welke omvang staatsrechtelijk uitsluitend te hunner beoordeling staat. Aan de ene zijde ontvangen zij aanwijzingen daarop op wie „aanspraak“ op een zijde zijn zij het, die persoonlijk deel uitmaken van de ministerraad en aan het daar gepleegde overleg. Zij hebben krachten hun rechtspositie de bevoegdheid hier zelf de knoop door te hakken en het wordt aan hun beleid en aan hun prudentie overgelaten, hoe zij tenslotte zullen beslissen. Aan hun finale beslissing (bij het interne appel) is de landsregering staatsrechtelijk gebonden. Desnoods kan de landsregering hen dan ontslagen. Doch zij dragen een eigen verantwoordelijkheid. Zolang zij niet ont-

slagen zijn, kunnen en mogen zij zich staatsrechtelijk in hun rijkspositie niet beschouwen als louter spreekbuis van hun landsregering.

Eigen oordeel

Wil hij nader overleg plegen met zijn landsregering, de Gevolmachtigde (vervolg op pag. 2).

LOGEGBOUW AAN DE GROTE WEG ZONDAG J.I. IN GEBRUIK GENOMEN

ORANJESTAD: Zondag j.l. werd het gebouw van de Hiram Loge 102 A.F. & A.M., dat gelegen is aan de grote weg tussen het schoolgebouw van de A.T.S. en het vliegveld, plechtig in gebruik genomen.

Een vertegenwoordiging van de Groot Loge uit Caracas woonde de bijzondere gebeurtenis bij, evenals vele andere hoogwaardigheidsbekleders uit de Vrijmetselaarsorganisatie. Bij deze gelegenheid ontving de loge het certificaat.

DE ANJER: DE BLOEM VAN ONZE PRINS

De anjer en Prins Bernhard hebben feitelijk tegelijk hun intrede gedaan in de fantasie van het Nederlandse volk. Want, toen jaren geleden het sprookje begon en een werkelijke Prins het hof maakte aan de toenmalige Prinses Juliana, droeg hij in het knoopsgat een anjer. Op zichzelf was dat eigenlijk niet bijzonder origineel. Er waren ongetwijfeld honderden mensen, die wel eens een anjer op de jas droegen, want door zijn houdbaarheid is deze bloem uitermate geschikt om kleur te geven aan de meestal donkere Hollandse kleding. Maar bij de Prins was het toen anders, bij hem werd het een gewoonte, zo diep ingeworteld, dat de Nederlanders de anjer als het symbool voor hun Prins gingen beschouwen. Dat bleek b.v. tijdens de oorlog, toen het dragen van oranje door de bezetter verboden was en vele Nederlanders hun aanhankelijkheid aan het Vorstenhuis tot uiting brachten door het dragen van een anjer. In die tijd werd de anjer dus zelfs tot symbool van het gehele Oranjegezin verheven.

Is het een wonder, dat het Prins Bernhard Fonds, dat tijdens de oorlog op de Antillen geboren werd en dat culturele strevingen van bepaalde bevolkingsgroepen in het belang van de gehele bevolking tracht te stimuleren, de anjer als zijn symbool koos?

Laten wij het Prins Bernhard Fonds vandaag niet vergeten. Het gaat immers om onze eigen zaak? Koop dus vandaag een anjer, ga naar de koffiepauze of - kinderen: Koopt de rebus. Maak van vandaag een anjerdag.

Het kamermajeste leest hier in het eerste bedrijf reeds de les aan de heer des huizes en — in mindere mate — aan diens zwager, over de zoveel besproken Tartuffe. Foto Bonke.

„Tartuffe“ onder regie van Henk van Ulsen, oogstte in overvol De Veer Theater gisteravond welverdiend succes met eerste opvoering.

ORANJESTAD. — In een overvol De Veer Theater vond gisteravond de eerste opvoering plaats van Molière's toneelstuk „Tartuffe“ - of de „Bedrieger“. De toneelgroep, die onder auspiciën van het Cultureel Centrum Aruba en onder regie van de Nederlandse regisseur Henk van Ulsen het stuk had ingestudeerd, heeft een fraaie prestatie geleverd met deze opvoering.

Er werd op een zeer hoog peil gespeeld, terwijl men in het geheel de vaardige hand van Van Ulsen kon ontdekken. De costuums van de medespelenden waren in een woord adembenemend. Veel zorg was hieraan besteed. De decors, wij mogen wel zeggen het werk van de heer H. A. Kemmink, waren een staaltje van aanpassing aan de sfeer van de vervlogen eeuw, waarin Molière zijn toneelstuk schreef. Zij vielen geheel in de toon.

De Nederlandse ambassadeur in Venezuela, Z.E. J. C. van Beusekom, die zoals wij elders in dit blad vermeldten voor een kort verblijf op Aruba vertoefde: en de Gezagsheer en echtgenote waren onder de talrijke bezoekers, die deze voorstelling hadden bijgewoond.

Na afloop ontvingen de spelers en de regisseur Van Ulsen een warme huldiging.

Wij hopen in een komende editie nader op het stuk terug te komen.

LEERLINGEN C.P. BOER-SCHOOL VRIJDAG A.S. NAAR PALM BEACH

SAN NICOLAS: In minstens veertig particuliere auto's en in een grote schoolbus zullen Vrijdagmorgen a.s. om acht uur de leerlingen van de Commandeur Pieter Boerschou van San Nicolas naar Palm Beach vertrekken, waar zij tot s middags half drie zullen gaan pick-nicken. Dan zullen zij eindelijk waar krijgen voor het geld, dat zij al weken, zo niet maanden lang voor deze dag bijeen hebben gespaard. Ook het bedrijfsleven heeft blij gegeven graag aan het welzijn van deze bijzondere dag voor de schoolkinderen mee te willen werken. Zo heeft de Habibe Iceplant gratis een kubieke meter ijs ter beschikking gesteld en hebben de Central Bakery, Piet Berkley en Muyale toegezegd hun sandwiches, resp. ijs en koelke dranken tegen een gereduceerde prijs te leveren.

Ook heeft de Lago medewerking toegezegd. Het vervoer van en naar Palm Beach, waar de heren Beaujon en H. P. Oduber hun plantages als speelgrond voor de kinderen opengesteld hebben, zal onder politie geleide geschieden.

REBUSKAARTEN PRINS BERNHARD FONDS. GISTEREN OP ARUBA AANGEKOMEN

ORANJESTAD: Gisteren zijn de kaarten met op de achterzijde de door Prinses Beatrix ontworpen rebus, op Aruba gearriveerd.

Zij zijn speciaal voor de jeugd bestemd, die de kaarten voor een dubbelte kunnen kopen. Voor de 182 Juli moeten de oplossingen van de rebus vergezeld van f. 0.25 voor postzegels naar mevrouw E. Veenhuys-Spier, Kloosterweg 16, Oranjestad gezonden worden, die de kaarten allen tegelijk door zal zenden naar Holland, zodat ook de Arubaanse jongens en meisjes aan de rebuswedstrijd mee kunnen doen.

De opbrengst van de kaartverkoop zal ook het Prins Bernhard Fonds ten goede komen.

DE POLITIE IS OVERAL GOED VOOR

ORANJESTAD: Maandagmorgen verzeen de vrouw J. L., die niet J. B. gehuwd is aan de politie wachpost in Oranjestad, waar zij de wachtcommandant verzoekt de vrouw C. G. te onderhouden. Toen zij Zondagmiddag de vrouw C. G. waarachtigde, toen deze in een verkeerde autobus dreigde te stappen, had de vrouw haar uitgescholden en met „bruha“ bedreigd. De vrouw J. L. voelde zich na deze bedreiging niet gerust, reden waarom zij zich bij de politie vervoegde. Zij deelde de dienaren der wet ook nog mede, dat als er ooit tekenen van hof machten in haar huis werden geconstateerd, zij tijdig had gewaarschuld.

BRANDJE BIJ DE LAGO GAUW GEBLUST

ORANJESTAD: Om 7.15 uur gisteravond brak er een brandje uit in een Rerun Still van de Lago. Na ongeveer een kwartier werd de brand met eigen middelen geblust. Persoonlijke ongevallen deden zich gelukkig daarbij niet voor.

The American Consulate

effective July 1, 1955 will be located on the upper floor of the Hollandse Bank Unie building at 92 Nassaustraat, Oranjestad.

Telephonenumber will be 2197 and 2198.

Offices hours will be from 8 a.m. to 4 p.m. Mondays through Fridays. The consulate will be open for emergency work only between June 29 and July 5.

Van de grond af aan

De brief, die het Bestuurscollege gisteren aan de leden van de Eilandsraad deed toekomen met betrekking tot de hotelplannen op ons eiland, zal velen met twee soorten gevoelens vervuld hebben. Namelijk ten eerste met een gevoel van zekerheid, omdat men tot het inzicht gekomen is dat het zo niet verder kan en dat er snel wat moet gebeuren, opdat de nabije toekomst geen vervelende consequenties zal gaan hebben, ten tweede met een gevoel van enige spijt, omdat men nu pas tot dit inzicht gekomen is.

Er worden rake dingen in de brief gezegd, die niet misverstaan behoeven te worden. Het is nu eenmaal een feit, dat Aruba thans de hand aan de eigen ploeg moet slaan wil het in de „touristenindustrie“ een woordje gaan meespoken. Nog teveel werd gedacht, dat het toerisme een mengeling was van gevoelens met betrekking tot een bepaald land en zakelijkheid, waarbij dan echter de eerste de overhand had.

Nog teveel werd op deze grondslag gewerkt.

Welm, de „touristenindustrie“ is niet zo keihard als de automobielen, olie, staal of welke industrie dan ook. Het is uitgegroeid tot een beweging, waarin jaarlijks over de gehele wereld miljarden in omgaan en zodra het tot dat peil gekomen is moet men de „gevoelsgedachte“ uit zijn hoofd zetten. Het is een spel van machtsfactoren, geworden, jij hebt dit, wij hebben dat, hoe kunnen wij samen komen. Maar denk niet met lege handen nu ook iets te kunnen bereiken, uiteindelijk, de handen moeten zelfs niet alleen vol zijn, zij moeten zelfs meer bevatten dan die van een ander. Pas als hieraan voldaan is zal men op succesvolle kunnen verwachten en niet eerder.

Een andere, niet uit het oog te verliezen, factor is, dat men bij de opbouw van een „touristenindustrie“ van onder af aan moet beginnen.

Naar b.v. een hotel, althans koninklijke toeristen, naar vordropen in de meen, zij kunnen beide meer, goedkoper en beter thuis vinden.

Neen, de toerist zal iets geboden moeten worden, dat hij thuis niet kan vinden en dit moet hem onopvallend en op de juiste wijze aan het verstand gebracht worden. De andere faciliteiten, die pas op de tweede plaats komen en dienen om hem het leven te veraangenamen, zijn aanvullend, doch beslist niet primair.

Wat dus nu te doen? In de eerste plaats een toeristenbureau op te zetten, dat — voorzien van de goede mensen en ruime middelen — zal gaan onderzoeken wat Aruba voor bijzonders te bieden heeft, dat andere landen in de ontrek niet hebben. Desnoods kunnen zij rudimenten ophooven en tot ontwikkeling brengen. Zodra dit tot voldoende ontwikkeling is gebracht om daarop een grote campagne op te bouwen, zal men dienen te zien in hoeverre er behoefte aan andere — secundaire — faciliteiten bestaat. Zijn deze (wij denken in dit verband aan een hotel) na onderzoek nodig gebleken, dan zal men hier een groot bedrag moeten zien bijeen te brengen uit diverse bronnen. Met dit geld in de (volle) hand kan men dan naar een groot hotelonderneming stappen en deze aanbieden voor dit geld een hotel te bouwen naar de wensen van de onderneming. Voor het exploiteren van een groot toeristenhotel is behalve vermoedelijkheid ook heel veel know-how nodig en alleen de grote ondernemingen hebben dit.

Wij geloven dat op deze manier slechts een gezonde toeristische ontwikkeling mogelijk is. Wij vernemen dat men ook in kringen van de huidige regeringspartij dit vraagstuk al meermaals onder de loupe genomen heeft. Wij vertrouwen er dan ook op, dat in de komende jaren een activiteit ontwikkeld zal worden, die Aruba steeds meer toeristen zal brengen.

TOURNEE VAN HOLLANDIA NAAR SURINAME EN B.G. GAAT WAARSCHIJNLIJK DOOR

ORANJESTAD: Het begint er steeds meer op te lijken, dat de tocht, die de voetbalclub „Hollandia“ zich voorstelt te gaan maken naar Suriname en Brits Guyana, door zal gaan. De brieven, die indertijd door het bestuur van Hollandia naar clubs in B.G. en Suriname verzonden zijn, werden inmiddels beide beantwoord. Over enkele punten werd echter nog geen overeenstemming bereikt, zodat daarover nog onderhandelingen gevoerd worden. Het bestuur van „Hollandia“ stelt zich voor de tournee de 13e Augustus te laten beginnen.

Eerst zal naar B.G. gegaan worden en vervolgens Suriname. De gehele tocht zal drie tot vier weken duren.

GERO ZILMETA

In cassettes voor 8 en 12 personen

VANAF Fl. 40,75

Een uitgebreide nieuwe sortering

ZILMETA TAFELGEREL
staat weer in onze beide zaken uitgesteld

Spritzer & Fuhrmann

JUWELIERS

ORANJESTAD
Tel. 1320

SAN NICOLAS
Tel. 5014

e in de regel af met wat schrammen
e van Italië, die kort geleden werd go
nuw ploegverband rijdende collega c

EL CISCO KID

Por José Salinas
y Rod Reed

Cisco a cohe e cachor y a listre tur parti di su curpa y a bis a e mucha. "Pero bo cachor no ta falta nada, cu e a trapele". No, bo ta bisa cu el no por juda, largami bisabo un cos el a trapa mi cachor pa malo despues el a dal mi tambe anto e dos otronan cu tabata hunto cu ne a hari, bo ta hanja cu esey tambe ta accidentalmente mira kico nan a haci cu mi". "Ahan, ta awor mi ta weita y ta ken ta e hende cu a haci asina cu bo?" Cisco ta puntrele cu duete cu el no a comprende

e mucha bon for di mashar ora. Mientras tanto e cachor ta cologa na Cisco su braza manera cu ta yudanza e ta pidi pa su donjo.

Pero Camacho ta furioso y el a bisa Cisco. "E hombre cu a haci asina cu mi ta Teo Brag, apesar ta pasikico mi mester menta su nomber, esey t'un cos cu ta mi mes mester regla", el a contesta Cisco mientras su man tabata bon sera na moketa, manera ta e Teo mes e tin para su dilanti.

ALDEA DE VASTOS HORIZONTES

Por LEN ORTZEN

Para encontrar en Normandia la aldea de Le Fournet hace falta una carta geografica muy detallada. Es uno de los mas pequenos municipios de Francia, con apenas 40 almas. Le Fournet no tiene ni tiendas ni oficina de Correos, ni servicio de autobuses ni escuela. Los niños han de hacer a pie o en bicicleta el camino que los conduce a la escuela, es decir, a Formentin, a varios kilómetros de distancia. Sólo hace 10 años que Le Fournet tiene electricidad. Con su pequeña población dispersa, la aldea se encontraba todo lo apartada de las corrientes modernas y del mundo exterior que se puede estar a menos de 250 kms. de París.

Y sin embargo, los habitantes de Le Fournet tienen hoy verdaderas relaciones internacionales y actividades que sobrepasan ampliamente las normales de una pequeña aglomeración. Le Fournet, en efecto, recibe durante tres días en el mes de agosto algo así como 25.000 visitantes, que vienen de muy lejos. En el corazón del municipio, en un gran prado de dos hectáreas, cerca de 200 industriales y comerciantes exponen sus máquinas y sus productos. A lo largo del año vienen como invitados a Le Fournet habitantes canadienses. Durante los atardeceres de invierno en el grupo local de la Federación Normandiana-Canada se organizan conferencias y sesiones de cine. El alcalde de Le Fournet, M. Jacques Henry, me explicó el origen de todas esas actividades; por lo demás con gran parte esas innovaciones se deben a su iniciativa. Nos encontramos a la orilla de un amplio campo en una tarde fresca de primavera. En el horizonte se veía

una casita. El campo estaba desierto; delante de nosotros se elevaba un transformador. "Todo ha empezado con la instalación de la electricidad en la aldea — me dijo el alcalde — porque fue después de la inauguración de la línea por el Ministro de Industria y Comercio, cuando tuvimos la idea de hacer aquí mismo, en este campo, una gran feria agrícola. El Consejo estuvo de acuerdo conmigo y la primera feria tuvo lugar en 1951. Después, cada año se ha ido haciendo mas importante. Mire usted — me dijo, volviéndose hacia la pequeña aldea de ladrillos rojos, en la que, a cada lado de la puerta podían verse grandes planos en colores — hay pabellones de comerciantes y de los expositores de material agrícola, y todo esto va desde los tractores y los silos hasta las materias plásticas y los artículos domésticos vienen de todas partes, de Francia, de Inglaterra de Italia, de Bélgica y del Canada; y los compradores también".

Aki riba nos ta weita e momento cu un cheque cu valor di fl. 1.024,72 ta worde entrega na Pater Fick y Pater Valk, cual ta resultado di e velada, organiza pa Señora van der Dijk de Pichardo, cu a tuma lugar den Teatro de Veer di hierne dia 24 di Juni, na beneficio di misa di Fatima na Dakota. - Foto Bonke.

La educación y la cultura tienen también su parte, agregó el alcalde, las conferencias y las proyecciones organizadas por las Embajadas de Inglaterra, del Canada, de Noruega y de Dinamarca lo prueban. Hace dos años, construimos incluso una aldea africana y una aldea canadiense, y los habitantes habían revestido los uniformes de la policía montada canadiense. Los Colegios técnicos y los Centros de aprendizaje tienen su pabellón. Una parcela del campo esta reservada a la demostración de los métodos de mejora del suelo. Es una feria única en su género en Francia y aun quizá fuera de ella. Las Firmas envían granos, abonos, prestan herramientas y útiles perfeccionados, pero son los granjeros de aquí los que hacen todos los trabajos de preparación de la tierra y los que realizan por sí mismos las demostraciones necesarias. Cada uno de ellos, durante sus horas de descanso preparan la feria, que tiene lugar a comienzos del mes de agosto. Y en cuanto se ha terminado una feria se comienza en el acto a preparar la siguiente".

Algunos de los mejores agrónomos franceses han venido este año, y volverán de nuevo a la Feria de Le Fournet para dar en ella conferencias sobre la última evolución de las técnicas agrícolas. Esos especialistas, con algunos expertos y los labradores mas prósperos de la región, forman un verdadero consejo directivo, dispuesto a suministrar toda clase de informes y a responder a las preguntas de muchos pequeños agricultores que vienen a visitar la Feria. Ese consejo directivo compone también el jurado del "Concurso de Inventos de Interés Rural", que tendrá lugar este año por tercera vez.

Un presupuesto modesto

"Toda esta historia, nos dice el maestro, es un asunto del médico. Vive a algunos kilómetros de aquí. Vamos a verle. Tenemos un pequeño comité, cada uno de cuyos miembros se encarga de uno de los aspectos de la exposición. Las gentes de la aldea nos ayudan por la noche en las tareas administrativas. El trabajo es honorífico, porque no recibimos ninguna ayuda financiera de los poderes públicos. El Consejo municipal nos va a un presupuesto de 25.000 francos y tenemos que esparirlas. Hay, naturalmente, los ingresos de las entradas a la exposición, de la

venta de catálogos y de programas y la pequeña suma que les pedimos a los expositores. Esto nos permite llegar sin tropiezos hasta el final de la Feria".

El Dr. Moreau, médico de la región, estaba recibiendo a su último cliente de la jornada, y muy pronto iba a acogerlos para hablarlos del concurso con un entusiasmo comunicativo.

"Todo el mundo puede concurrir, dijo. Solo es necesario que el invento no tenga mas de dos años de existencia, que esté específicamente destinado a mejorar la vida del campesino o de la campesina, porque muchas veces cae sobre la mujer, la parte mas pesada de la explotación de una finca de ganado, y se requiere además que el invento sea capaz de aumentar el rendimiento.

Han podido verse ideas excelentes, por ejemplo: un nuevo sistema para levantar automáticamente las herramientas de los tractores que trabajan la tierra, si que el conductor tenga que abandonar su asiento; una gran pala sobre ruedas, que hace a la vez la recogida y la selección de las patatas, y un aparato que, fijado al tractor, rellena los hoyos en los campos.

Prospectos y botes de cola

Se trata de un gran trabajo, que incumbe sobre todo al doctor, quien envía una de 1.200 cartas por año. Para eso, trabaja por la noche, ayudado por su mujer. "Y sabe usted cómo empezamos todo esto?", me dice. El primer año fuimos algunos de nosotros para distribuir a los expositores de la Feria de París los prospectos sobre nuestra Feria, y logramos que viniesen treinta. El año pasado habia 160, y entre ellos representantes de la "Canadian Pacific Railway", y del "Ministerio de la Francia de Ultramar". Nosotros mismos componemos e imprimimos nuestros cartelones, y oímos también nosotros los que nos ocupamos de colocarlos. En la maleta de mi automóvil llevo siempre un pote de cola y un pinceal".

Los primos de América

Al volver a Le Fournet, el alcalde me habló de la Federación Normandiana-Canada, que habia fundado el con unos amigos en 1942. Esa Federación cuenta con una cuarentena de agrupaciones en la región y en el Canada. Tiene 6.000 miembros. Gracias a la intervención de la Embajada del Canada en París, los canadienses que visitan Francia son, durante algunos días, los invitados de los miembros de la Federación. Muchas familias normandas se fueron hace tres siglos al Canada y hoy se intenta reunir a las familias que llevan el mismo patronímico, restableciendo así viejos lazos de parentesco. Películas, conferencias y revistas les explican a la gente de aquí, perteneciente a las agrupaciones regionales, lo que es el Canada.

Le Fournet sigue siendo impenetrable en el mapa geografico y su población apenas ha aumentado, pero su nombre se conoce en muchos países. Esta pequeña aldea ha demostrado con brillantez que la acción de una comunidad humana, por modesta que sea, puede extenderse al mundo entero.

(Unesco)

WHAT A BIG DIFFERENCE...

'VASELINE' HAIR TONIC MAKES!

"Vaseline" Hair Tonic makes your hair look handsome and healthy — and keeps it looking that way! Economical, too... you need only a few drops a day! Try it and see for yourself!

Agents
CONTAL AGENCIES LTD.
TEL. 1418

HOLLYWOOD OVER HOLLYWOOD

In de dagen dat Europa nog door de Duitsers was bezet en de Europese bioscopen door nazi-films werden vergiftigd, hadden we in Europa heimwee naar de Amerikaanse films. Men zou het nauwelijks meer geloven als men de verregaande kritiek hoort en leest die allerwegen over de Amerikaanse filmimport wordt gespuid. En terecht. Toch is dit geen kwestie van: wat je weer hebt, dat tel je niet meer.

Wanneer wij in benarde dagen, waarin iedere vrije meningsuiting werd gesmoord, gingen terugverlangen juist naar de Amerikaanse film, dan was dat vooral een verlangen naar de vrije meningsuiting, die mogelijk is in een democratische wereld. En zo verstand kan de Amerikaanse filmproductie niet zijn, zo gevangen in gestandaardiseerde schemata, waarin typen en poppen beter tot gelding kunnen komen dan levende mensen, of nu en dan herneemt de waarheid haar kanten in het filmbeeld en breekt er ineens een felle kritiek los in de bioscoop op mensen en toestanden. Juist in een Amerikaanse film. Het was en het is hierom, dat het nog altijd de moeite waard is om de Amerikaanse filmmakelij te blijven volgen.

Want wonderlijk genoeg ziet men van tijd tot tijd hoe een filmmaker in Hollywood ploteling de kans krijgt om alle levensvervalsing, verlakkerij en boerenbedrog uit de courante Amerikaanse films, op een hoop te vegen en zich niet te spreken op een openhartige, veelal rauwe wijze, die nodig schijnt te zijn om de waarachtige democratie in de eerste democratische staat ter wereld niet tot een aanfluiting te maken. Zo hebben we in de loop der jaren films met een sterke sociale kritiek uit de Amerikaanse studio's zien komen. Kritiek ook op Amerikaanse mistoestanden door Amerikanen in een film scherp geformuleerd. Een zonder bezwaar tot de Europese bioscopen doordringen. Daar werden zulke films ontvangen als een verademing en veelal als een bewijs dat een Amerikaanse filmkunst nog tot de mogelijkheden behoorde. Ook toen de kritiek zich met de maatschappelijke en geestelijke structuur van Hollywood zelf ging bemoeien, bleek het in Hollywood mogelijk deze kritiek in een film te uiten. En ook dit genre films bleek niet van de slechtste soort.

Een vrij scherpe kritiek op Hollywood vindt men bijvoorbeeld in THE BAD AND THE BEAUTIFUL van Vincente Minnelli. Daarin speelt de actrice Kirk Douglas — na de harde journalist in "Big Carnival" en de even harde politien in "Detective Story" — een gevoelloze en gewetenloze filmproducent, van een type, zoals er ongetwijfeld enkele met beroemde namen in Hollywood rondlopen. De toeschouwer leert uit deze film op de eerste plaats, dat zo'n filmproducent in Hollywood de man is waar alles om draait. In diens films gebruikt hij de leden van anderen, hij speelt met regisseurs, met scenario-schrijvers en hij maakt en breekt de "stars". Wanneer de film "The bad and the beautiful" begint, is er pas

Wereldhandel bereikte in 1954 nieuw record

NEW YORK.— In het wereldeconomisch overzicht, samengesteld door de Verenigde Naties, dat behandeld wordt in de komende zitting van de economische en sociale raad der V.N., wordt meegedeeld, dat de wereldhandel in 1954 het in 1953 bereikte record met 7% overtrof, waarbij het grootste deel van de stijging voor rekening van West-Europa komt. De nationale productie en werkgelegenheid in West-Europa is in 1954 opnieuw gestegen, doch in Noord-Amerika gedaald. Tegen het einde van het jaar waren echter definitieve tekenen van herstel in Noord-Amerika.

Een ander belangrijk feit, waarop het overzicht wijst, is de economische ontwikkeling der Oosteuropese landen, die onder invloed stond van de grotere nadruk, die wordt gelegd op de productie van verbruiksgoederen; einde 1954 gaven de Sovjet-Unie en Hongarije echter weer de voorrang aan de zware industrie.

De inflatie-ontwikkeling, die in Latijns Amerika en Zuidoost-Azië in 1953 bestond, kwam in 1954 grotendeels tot stilstand. Ook kwam een einde aan het ongunstiger worden van de ruilvoet deze landen en de industriële productie aldaar gaf tegen het einde van het jaar tekenen van herstel.

In het overzicht wordt gewezen op de geleidelijke verbetering van de betalingsbalanspositie der meeste landen na 1950, doch wordt echter erop gewezen, dat de taak voor de toestand-koming en handhaving van het evenwicht nog grote moeilijkheden zal opleveren. Hoewel het vraagstuk van het dollarkortok minder acuut wordt, zoals blijkt uit de stijging van de goud- en dollareserves buiten de Verenigde Staten van \$ 15,4 miljard tot 24,7 miljard in 1954, zijn deze voorraden in vergelijking met voor de oorlog zeer onvoldoende in verhouding tot het volume van de wereldhandel.

VROUWEN DOEN BEROEP OP AFRIKAANSE REGERING

PRETORIA. — Meer dan duizend blanke vrouwen hebben de Zuidafrikaanse regering een petitie met bijna 100.000 handtekeningen aangeboden, waarin wordt geëist tegen de onlangs goedgekeurde wet ter uitbreiding van de Senaat. Door deze wet krijgt de regering de 2/3 meerderheid in het parlement nodig voor de aanvaarding van het wetsontwerp betreffende de afzonderlijke vertegenwoordiging der Kaapse kleurigen. De vrouwen liep met spandoeken, welke onder meer als opschrift droegen: "Vrouwen, verdedig de toekomst van uw kinderen. Een delegatie der vrouwen werd meegedeeld, dat er geen sprake van is, dat de wet zal worden ingetrokken. Voordat de petitie overhandigd werd, hadden de vrouwen, die uit alle delen van het land kwamen, zich voor het zeggen van gebieden voor de regeringsgebouwen verzameld."

Jonathan Shields ziet er wat in en neemt de productie op zich, maar als er geld op tafel komt, neemt hij voor de verfilming van het idee van zijn vriend een regisseur van naam. De schrijver mag al blij zijn, dat zijn naam nog ergens zal worden vermeld.

Zo bleef men de opgang van Jonathan Shields (scherp gespeeld door Kirk Douglas) en van allen die hij aan zich bindt en ontgeloofd en wel met zich meesleept naar de top. De aan de drank geraakte dochter van een gestorven beroemdheid uit de tijd van de stomme film, maakt hij op zijn verlies, verbiedt hij de drank, palijst haar tot een "star" van een nieuwe film, en doet haar eenvoudig weg wanneer de film klaar is. De carrière van dat meisje is weliswaar gemaakt, haar geluk ligt echter in schervon. Jonathan Shields gaat intussen door met carrière maken. Hij heeft persoonlijkheid en weet anderen voor zich te winnen. Liefde is bij hem echter berekening, gevoel niet meer dan flair.

Een succesvol romanschrijver weet hij met zijn vrouw naar Hollywood te lokken. Daar krijgt hij een prachtig contract, maar de man kan niet goed tot werken komen, mede omdat zijn vrouw hem vaak — hoe lief en aanbiddelijk ook — afleidt. Wat doet Jonathan Shields? Hij neemt de man een paar weken mee naar buiten; het aanhankelijke vrouwtje troost hij met het gezelschap van een al te vurige jeune premier. Na een tijd van ingespannen weken komen producer en schrijver voldaan thuis met een goed draaiboek. Maar het kind-vrouwje is gedroeft in een vliegtuig naar Mexico en het toeliet is onderweg verongelukt.

Deze dingen zijn natuurlijk wel wat erg aangezet, maar het beeld van Hollywood wordt scherp getekend. De hele geschiedenis speelt zich af in een flashback (terugblik), wanneer een regisseur, een actrice en een scenarioschrijver op het hoogtepunt van hun carrières (alle drie eens bedrogen en verkochte medewerkers van Shields) uit Parijs het verzoek ontvangen van hun vroegere baas, die toch jaren geleden zijn nek brak omdat hij ook de regisseur van zijn films naar zijn pijpen wilde laten dansen, om wederom met hem in zee te gaan. De camera

onthult dan deze drie levens en waarom zij hun vroegere vriend haten. Toch echter luisteren zij weer gefascineerd naar de metalen stem door de telefoon, het beeld waarmee de film besluit.

B. J. Bertina.

PEPITA

Por CHIC YOUNG

"Nos ta hanja placa pa nos bai eine, Papa?" "Basta bo ta bai cu bo ruman muher tambe", Lorenzo a contesta su yioe homber.

"Semper mi mester camna cu ne manera rabo, ningun camindó bo no tin ehens di sali bo so, mi no ta bai cu ne pasobra ya mi no tin mester di pasa pa yava di Cuqui".

Cuqui tendiendo loke su ruman a caba di bisa a pone grito

di joramento, pasobra e tambe tin gana di bai eine, pero si nan no bai cune el sol no por bai y tur e formalidad cu su ruman ta haei pasobra e tin un amigo hunto cu ne.

Pero Lorenzo sabi con haei e cuenta pa tur dos keda contento. El a cohe placa y a duna Cuqui pa Cuqui compra carchi, asina ta maske no kier nan mester bai cu ne si no nan no por drenta cine. Nan a bai pero e ruman homber a bai tur sara.

Get COOL

keep COOL
stay COOL

with COOLERATOR

AGENTS:

MARIO S. ARENDS Inc.

SHOWROOM ORANJESTAD TEL. 1174

It is getting HOT HOT HOT HOT HOT

Be prepared for the coming warm season with a

COOLERATOR
AIR CONDITIONER

Designed just right for your room, it cools automatically (at no extra cost), it purifies (pollen, dust and dirt are filtered out), it dehumidifies, it brings in fresh air, it exhausts stale air, it circulates room air, it's for your comfort, it's for your health, it fits all windows 24" or larger, it's guaranteed for 5 years, it's right for your budget!